

Credința și vindecarea

Sabat după-amiază

Dacă ar fi să faci o listă a celor mai îngrozitoare lucruri din viață, de care îți este cel mai mult frică, ce ai scrie? Pentru mulți, lista aceasta ar include moartea unui membru al familiei sau chiar propria moarte. Fără îndoială, acest lucru ar fi de înțeles, însă gândește-te cât de pământească este o astfel de gândire. Totul este legat de viața noastră de acum. Oare de lucrurile acestea ar trebui să ne fie cel mai mult frică, de pierderea vieții de pe acest pământ, mai ales când știm că, oricum, aceasta nu durează prea mult?

Dacă Dumnezeu ar face o listă cu lucrurile pe care nu le dorește, cu siguranță că ar trece pe ea pierderea vieții veșnice în dreptul nostru sau al familiei noastre.

Firește că Dumnezeu este preocupat de boala sau de moartea fizică, dar cel mai mult dintre toate este preocupat de boala spirituală și de moartea veșnică. Deși Isus a vindecat mulți oameni și chiar a înviat morți, efectul acestor minuni a fost doar temporar. Toți acei oameni au suferit ulterior moartea fizică, într-un fel sau în altul, cu excepția sfinților înviați de Isus la învierea Sa. (Vezi CBAZȘ, vol. 5, p. 550 și Ellen G. White, *Viața lui Iisus*, p. 683 / 786)

Cu toate că prin planul mântuirii s-a realizat atât de mult în favoarea noastră, totuși, prin el, nu suntem feriți de boală sau de moarte, care sunt atât de răspândite pe pământ. Ținând seama de acest lucru, să aprofundăm câteva cazuri de vindecare fizică și spirituală și să vedem ce lecții de credință putem învăța din ele.

Completează și memorează: „Căci ce este mai _____
 „Iesne? A zice: „Iertate îți sînt păcatele“, sau a zice: „Scoală-te și umbliă?“
 _____»” (Matei 9:5)

După Predica de pe Munte, unde descrisese principiile Împărăției lui Dumnezeu, **Isus S-a confruntat din nou cu realitățile acestui pământ** devenit „împărăția lui Satana”, **un loc întunecos și rece, plin cu oameni degradați**, gemând după salvare, un loc ale cărui principii erau în contrast radical cu toate principiile Sale. La vremea aceea, unul dintre cele mai grăitoare exemple ale decăderii și ale stării de nenorocire ale tărâmului stăpânit de Satana îl constituia lepra. Chiar dacă ocazional a fost folosită ca o formă de pedeapsă divină, ca în cazul Mariei, sora lui Moise (vezi Numeri 12:9-12), în contextul mai larg al Bibliei, lepra este un simbol grăitor și teribil pentru ce înseamnă să trăiești într-o lume căzută și deteriorată.

1. Citește Matei 8:1-4. Care să fi fost motivul pentru care Isus S-a atins de acel leproș? (Vezi Leviticul 13:44-50.)

„Cînd S'a coborît Isus de pe munte, multe noroade au mers după El. Și un leproș s'a apropiat de El, l s'a închinat, și l-a zis: „Doamne, dacă vrei, poți să mă curățești.” Isus a întins mîna, S'a atins de el, și a zis: „Da, vreau, fii curățit!” Îndată a fost curățită lepra lui. Apoi Isus i-a zis: „Vezi să nu spui la nimeni; ci du-te de te arată preotului, și adu darul, pe care l-a rînduit Moise, ca mărturie pentru el.” Matei 8:1-4

Leproșul a îngenuncheat înaintea lui Isus și i-a spus: „**Dacă vrei, poți să mă curățești.**” Cuvântul grecesc pentru „poti” este *dunamai*, de unde vine în română „dinamită”. Înseamnă plinătatea puterii. „Dacă vrei, Tu ești plin de putere și poți să-mi schimbi viața.” Isus îi răspunde că vrea să îl vindece și imediat face lucrul acesta. Faptul că Isus S-a atins de el trebuie să fi dat fiori mulțimii prezente, care a văzut ce se întîmpla. Cu siguranță că, așa cum făcuse și în alte ocazii, Isus ar fi putut doar să rostească un cuvânt și omul ar fi fost vindecat. De ce S-a atins de el?

„**Lucrarea lui Hristos pentru curățirea leproșului de această boală grozavă este o ilustrare a lucrării Lui de curățire a sufletului de păcat.** Omul care a venit la Isus era «plin de lepră». Otrava ei mortală îi îmbibase tot corpul. Ucenicii căutaseră să-L ferească pe Domnul ca nu cumva să Se atingă de el, fiindcă oricine atingea un leproș devenea el însuși necurat. Dar, **așezându-și mîna peste leproș, Isus n-a fost infectat.** Atingerea Lui a dat putere de viață. Lepra a fost curățită. Tot așa stau lucrurile și cu lepra păcatului, adînc înrădăcinată, ucigătoare și cu neputință de a fi curățită prin puterea omenească.” – Ellen G. White, *Viața lui Iisus*, p. 221 (266)

Ce boli teribile, asemenea leprei, îi afectează azi pe unii dintre semenii noștri? Ce ne învață Isus despre cum trebuie abordați astfel de oameni?

„este leproș, este necurat: preotul să-l declare necurat; rana lui este pe cap. Leproșul, atins de această rană, să-și poarte hainele sfîșiate, și să umble cu capul got; să-și acopere barba; și să strige: «Necurat! Necurat!» Cîntă vreme va avea rana, va fi necurat: este necurat. Să locuiască singur; locuința lui să fie afară din tabără. Cînd se va arăta o rană de lepră pe o haină, fie haină de lînă, fie haină de in, în urzeală sau în bătătură de in sau de lînă, să se scoale și să se arate preotului; și rana va fi verzuie sau roșietică pe haină sau pe piele, în urzeală sau în bătătură, sau pe vreun lucru de piele, este o rană de lepră, și trebuie arătată preotului. Preotul să cerceteze rana, și să închidă șapte zile lucrul cu rana.” Leviticul 13:44-50

Un ofițer roman, nu doar un reprezentant al puterii Romei, ci unul care putea să exercite această putere, vine la Isus. Omul **este complet neajutorat în fața încercărilor și a tragediilor obișnuite, care ne asaltează pe toți**. Ce lecție cu privire la limitele puterilor pământești! Cei mai mari și mai influenți lideri și cei mai bogați oameni stau neajutorați în fața multora dintre luptele obișnuite ale vieții. Dacă nu ar fi ajutorul lui Dumnezeu, noi ce speranță am avea?

2. Citește Matei 8:5-13. Ce lecție de credință ne oferă relatarea despre sutașul roman?

„Pe cînd intra Isus în Capernaum, s'a apropiat de El un sutaș, care-L ruga și-I zicea: „Doamne, robul meu zace în casă slăbănog, și se chinuiește cumplit.“ Isus i-a zis: „Am să vin și să-l tămăduiesc.“ „Doamne“, a răspuns sutașul, „nu sînt vrednic să intri supt acoperemîntul meu; ci zi numai un cuvînt, și robul meu va fi tămăduit.

Cînd a auzit Isus aceste vorbe, S'a mirat, și a zis celor ce veneau după El: „Adevărat vă spun că nici în Israel n'am găsit o credință așa de mare.“ Matei 8:5-8, 10

Un sutaș (centurion) era un ofițer roman care, în general, avea sub comanda lui între optzeci și o sută de soldați.

La iudei, singura persoană mai disprețuită decât cineva dintre neamuri, adică un păgân, ar fi fost un lepros; astfel, acest ofițer a presupus, probabil, că Isus nu ar fi vrut să intre în casa lui, chiar dacă spunea că o va face. Cerînd doar un cuvânt din partea lui Isus, nu prezența Lui, centurionul a dovedit o mare credință, care ne vorbește și astăzi. El a crezut în Cuvîntul lui Isus, care este la fel de plin de putere ca atingerea Sa. Pentru acest centurion, nu era ceva greu ca Isus să vindece pe cineva. Era ca și cînd un ofițer i-ar fi dat ordin unui soldat, lucru cu care el era obișnuit.

3. Ce spune Isus în Matei 8:11,12?

„Dar vă spun că vor veni mulți dela răsărit și dela apus, și vor sta la masă cu Avraam, Isaac și Iacov în Împărăția cerurilor. Iar fiii Împărăției vor fi aruncați în întunerecul de afară, unde va fi plînsul și scrișnirea dinților.“ Matei 8:11-12

Ce avertizare aspră pentru cei cărora le-au fost acordate privilegiile mari în ce privește cunoașterea lui Dumnezeu! Și noi, ca adventiști de ziua a șaptea, ar trebui să luăm aminte.

Ce practici ai și ce alegeri faci zilnic? Mai important decât atît, ce impact au aceste alegeri asupra credinței tale? Ce poți să faci pentru a lua decizii bune, prin care credința ta să crească?

4. Citește Matei 8:23-34. Ce ne învață aceste relatări cu privire la puterea lui Dumnezeu? Cum putem primi mângâiere din ceea ce citim aici despre puterea Sa, mai ales atunci când ne luptăm cu lucruri care depășesc puterile noastre?

„Isus S'a suit într'o corabie, și ucenicii Lui au mers după El. Și deodată s'a stîrnit pe mare o furtună atît de strașnică, încît corabia era acoperită de valuri. Și El dormea. Ucenicii s'au apropiat de El, și L-au deșteptat, strigînd: „Doamne, scapă-ne, că pierim!” El le-a zis: „De ce vă este frică, puțin credincioșilor?” Apoi S'a sculat, a certat vînturile și marea, și s'a făcut o liniște mare. Oamenii aceia se mirau, și ziceau: „Ce fel de om este acesta, de-L ascultă pînă și vînturile și marea?” Cînd a ajuns Isus de partea cealaltă, în ținutul Gadarenilor, L-au întîmpinat doi îndrăciți, cari ieșeau din morminte. Erau așa de cumpliți, că nimeni nu putea trece pe drumul acela. Dracii rugau pe Isus și ziceau: „Dacă ne scoți afară din ei, dă-ne voie să ne ducem în turma aceea de porci.” Matei 8:23-28, 31

În gândirea iudaică, doar Dumnezeu avea prerogativa de a stăpîni peste natură și peste demoni. După ce a liniștit furtuna printr-un simplu cuvânt (Matei 8:23-27), Isus a trecut pe țărmul de răsărit al Mării Galileei, un teritoriu al neamurilor. Dar, în locul în care a mers, se știa că trăiau niște demonizați.

Marcu 5:1-20 și Luca 8:26-39 adaugă detalii la acest episod al întîlnirii cu demonizații. Demonii se identifică singuri ca fiind „legiune” (o legiune militară avea șase mii de soldați).

Mulți s-au întrebat de ce demonii au fost lăsați să intre în porci. O tradiție spunea că demonii detestă să cutreiere singuri – ei preferă „o casă”, o ființă de vreun fel, chiar un animal necurat, un porc. Altă tradiție spunea că demonilor le este frică de apă. Este clar că e vorba numai de niște tradiții. Evident este faptul că ei și-au făcut atunci lucrarea – aceea de a distruge, de a omorî, de a produce pagubă.

Însă aspectul cel mai important este că starea nenorocită a oamenilor din această relatare este exact aceea pe care o dorește Satana pentru copiii lui Dumnezeu. Dar Isus le-a schimbat complet viața. În viețile celor care aleg să l se predea Lui, Hristos poate să anihileze și va anihila tot ce vrea Satana să facă rău. Fără Isus, nu avem nicio putere împotriva Diavolului.

În marea luptă, noi suntem fie de o parte, fie de cealaltă. Oricît de rigid și de categoric ar suna, acest adevăr nu ar fi putut fi exprimat mai clar decît l-a exprimat Isus: „Cine nu este cu Mine este împotriva Mea, și cine nu adună cu Mine risipește” (Luca 11:23). Noi de a cui parte ne situăm?

În Israel trăia un om care ajunsese să dorească vindecarea sufletului **mai mult decât** dorea vindecarea trupului.

5. Citește Matei 9:1-8. Ce mare speranță putem primi de aici în ce privește făgăduința iertării păcatelor noastre, indiferent care ar fi acestea sau cât de mult rău ar fi provocat? Vezi și Romani 4:7; 1 Ioan 1:9; 2:12.

„Isus S'a suit într'o corabie, a trecut marea, și a venit în cetatea Sa. Și iată că L-au adus un slăbănog, care zăcea într'un pat. Isus le-a văzut credința, și a zis slăbănogului: „Îndrăznește, fiule! Păcatele îți sînt iertate!” Și iată că, unii din cărturari au zis în ei înșiși: „Omul acesta hulește!” Isus, care le cunoștea gîndurile, a zis: „Pentruce aveți gînduri rele în inimile voastre?” Căci ce este mai lesne? A zice: „Iertate îți sînt păcatele”, sau a zice: „Scoală-te și umblă?” Dar, ca să știți că Fiul omului are putere pe pămînt să ierte păcatele, – „Scoală-te”, a zis El slăbănogului, „ridică-ți patul, și du-te acasă.” Slăbănogul s'a sculat, și s'a dus acasă. Cînd au văzut noroadele lucrul acesta, s'au spăimîntat, și au slăvit pe Dumnezeu, care a dat oamenilor o astfel de putere.” Matei 9:1-8

Cît de minunat este că **primul lucru de care S-a ocupat Isus cînd paralizatul a fost adus înaintea Sa a fost starea lui spirituală!** Hristos știa că, în ciuda stării sale fizice nenorocite, problema mai profundă a acestui om era sentimentul de vinovăție pentru viața sa păcătoasă. De aceea, Isus rostește cuvintele care ar trebui să fie cele mai importante și mai pline de mîngâiere pentru oricine înțelege realitatea și prețul păcatului: „Păcatele îți sunt iertate.”

Ellen G. White adaugă: „Dar, mai mult decât vindecarea fizică, el dorea eliberarea de povara păcatului. Dacă ar fi putut să-L vadă pe Isus și să primească asigurarea iertării și a păcii cu Cerul, **el ar fi fost mulțumit fie să trăiască, fie să moară, după voia lui Dumnezeu.**” – *Viața lui Iisus*, p. 222 (267)

Cea mai mare credință este să privim dincolo de starea noastră fizică și să ne concentrăm asupra celei spirituale. **Foarte adesea, rugăciunile noastre sunt pentru nevoile noastre fizice** și Dumnezeu Se îngrijește de ele. Dar, în Predica de pe Munte, Isus a spus: „Căutați mai întîi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.” În cele din urmă, în ciuda nevoilor noastre fizice imediate, este esențial să fim preocupați permanent de lucrurile veșnice, într-o lume în care atât de multe sunt doar temporare și trecătoare.

Oricare ar fi luptele noastre fizice, chiar și în cel mai rău scenariu, ele vor fi întotdeauna doar temporare. De ce este important să nu pierdem niciodată din vedere acest adevăr?

„Ferice”, zice el, „de aceia ale căror fără de legi sînt iertate, și ale căror păcate sînt acoperite!” Romani 4:7 VDC

„Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire.” 1 Ioan 1:9 VDC

„Vă scriu, copilașilor, fiindcă păcatele vă sînt iertate pentru Numele Lui.” 1 Ioan 2:12

6. Citește Matei 8:18-22. Ce le spune Isus acestor oameni cu privire la ce înseamnă să-L urmeze?

“Isus a văzut multe noroade împrejurul Său, și a poruncit să treacă de cealaltă parte. Atunci s'a apropiat de El un cărturar, și l-a zis: „Învățătorule, vreau să Te urmez ori unde vei merge.” Isus i-a răspuns: „Vulpile au vizuini, și păsările cerului au cuiburi; dar Fiul omului n'are unde-Și odihni capul.” Un altul, care era dintre ucenici, l-a zis: „Doamne, dă-mi voie să mă duc mai întâi să îngrop pe tatăl meu.” „Vino după Mine”, i-a răspuns Isus, „și lasă morții să-și îngroape morții.” Matei 8:18-22

În Matei 8:18-22, doi bărbați se apropie de Isus cu dorința de a fi ucenicii Săi. Amândoi sunt sinceri, și totuși amândoi par să fie reținuți de ceva. Isus, care cunoaște toate gândurile, merge direct la miezul problemei. El îl întrebă pe primul dintre ei dacă este cu adevărat dispus să renunțe la tot – inclusiv la patul lui – ca să-L urmeze. Aceasta înseamnă că un om care vrea să-L urmeze pe Isus trebuie să fie dispus să-și piardă toate bunurile pământești.

Apoi, Isus îl întrebă pe cel de-al doilea dacă este cu adevărat dispus să-L pună pe El mai presus de familia lui. La prima vedere, cuvintele Mântuitorului par deosebit de aspre. Omul acesta nu dorea decât să poată să-și îngroape tatăl. De ce nu i se permitea să facă mai întâi acest lucru și apoi să-L urmeze pe Isus, mai ales că, la iudei, se considera că ascultarea de porunca a cincea însemna și să te asiguri că părinții îți erau înmormântați corespunzător?

Unii interpreți ai Bibliei consideră că tatăl aceluia om nu murise încă și nici nu se afla pe punctul de a muri, deci, de fapt, omul îi spunea lui Isus: *Lasă-mă să pun totul la punct în ce privește familia și apoi Te voi urma*. De aceea i-a răspuns Mântuitorul astfel.

O altă chemare la ucenicie se găsește în Matei 9:9-13, unde este relatată chemarea lui Matei, un colector de taxe disprețuit. Isus îi cunoștea inima, care era deschisă față de adevăr, după cum a arătat și răspunsul lui. Cu siguranță că Isus știa ce reacție va genera o astfel de chemare adresată unuia ca Matei, ceea ce ne și descoperă textul. Din perspectiva noastră, astăzi, este greu să înțelegem cât de bulversantă putea fi pentru oamenii de atunci chemarea cui-va ca Matei. Dar aici vedem încă o dată cât de cuprinzătoare este în realitate chemarea Evangheliei.

Citește Matei 9:13. Deși contextul este diferit, cum se aplică acest principiu și astăzi?

În germană există un proverb: „Einmal ist keinmal”, care, literal, înseamnă: „O singură dată înseamnă niciodată”, adică, dacă ceva se întâmplă doar o dată, nu contează, este ca și când nu s-ar fi întâmplat deloc. Fie că ești de acord sau nu, gândește-te la această idee în legătură cu studiul de joi, când Isus i-a spus omului care voia ca, mai întâi, să-și îngroape tatăl și apoi să devină ucenic: „Vino după Mine... și lasă morții să-și îngroape morții” (Matei 8:22). **Ce a vrut să spună Isus sugerând că un om viu era, de fapt, mort?** Ei bine, dacă „o singură dată înseamnă niciodată” și dacă trăiești în această lume doar o dată, fără să urmeze veșnicia, atunci ai fi putut la fel de bine să nu te fi născut deloc. Ai fi putut la fel de bine să fii deja mort (vezi Ioan 3:18). Gânditorii seculari, care nu cred în viața de apoi, se plâng nemulțumiți de lipsa de sens a vieții care există doar o dată, aici, și pentru un timp foarte scurt, înainte de a se risipi pentru totdeauna. Ce sens poate să aibă, întrebă ei, dacă după acest scurt răstimp dispărem pentru totdeauna și suntem pentru totdeauna uitați? Așadar, nu este de mirare că Isus a spus acele cuvinte. El căuta să îndrepte atenția omului către o realitate mai mare decât această lume, o realitate care îi era oferită.

Pentru studiu suplimentar: Citește capitolul „Poți să mă curățești”, din cartea *Viața lui Iisus*, de Ellen G. White, pp. 217–226 (262–271).

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: 2 Samuel 5–11

1. Ce vârstă avea David când a devenit împărat peste tot Israelul?
2. Pentru ce motiv l-a lovit Domnul pe Uza?
3. Ce le-a făcut Hanun slujitorilor lui David ?
4. Ce a făcut David când a văzut că Urie nu s-a dus acasă de la poarta împăratului?

Viața lui Iisus, capitolul 69

5. Ce face Satana văzând că timpul lui este scurt?

SUPLIMENT PENTRU DISCUȚIA ÎN GRUPE

ÎNTREBĂRI ȘI SUGESTII PENTRU PĂRTĂȘIE

1. Ce răspunsuri ați avut la rugăciune săptămâna aceasta? Împărtășiți-le cu grupa!
2. Discutați despre un eveniment despre care ați auzit sau pe care l-ați trăit săptămâna trecută. De ce îl considerați important pentru a fi împărtășit? Ce lecție spirituală ați extras din acel eveniment?
3. Povestiți-le membrilor grupei despre o situație recentă în care ați conștientizat prezența sau intervenția lui Dumnezeu în viața dumneavoastră și exprimați-vă recunoștința în fața lor!

ÎNTREBĂRI PENTRU DEZBATERE

	EXPLICAȚIE	APLICAȚIE
1	Care a fost motivul pentru care Isus S-a atins de omul bolnav de lepră?	Cum putem vedea și trata astăzi nevoile mai profunde ale sufletului omenesc?
2	Ce ne spune întâmplarea cu sutașul roman despre ce înseamnă „a avea credință”?	Dacă Isus ar lăuda pentru credință pe altcineva decât pe tine, cum te-ai simți? De ce?
3	Ce învățăm din relatarea cu demonizații despre conflictul spiritual în care trăim?	Cum poate fi văzută prezența și lucrarea demonică în viața unor oameni din zilele noastre?
4	Care era cea mai mare nevoie pe care a simțit-o paralticul în fața lui Isus?	Care este marea nevoie care ar trebui să ne preocupe și pe noi mai mult decât orice?
5	Concret, ce înseamnă expresia: „Lasă morții să-și îngroape morții”?	Care este lecția practică din această relatare și cum o aplicăm?

SUGESTII PRACTICE

1. Ce lucru practic ați învățat din acest studiu? Spuneți-le membrilor grupei cum vă propuneți să-l aplicați în viața personală!
2. Cum putem să ne dăm seama că nevoia spirituală, a noastră și a celorlalți oameni, este mai mare decât nevoia fizică (de hrană, vindecare etc.)?
3. Care este planul misionar al grupei? În timp ce ascultați sau vizionați vestea misionară pentru Sabatul acesta, culegeți eventuale idei misionare pe care să le aplicați!

SUGESTII PENTRU RUGĂCIUNE

1. Să-l cerem Domnului capacitatea de a înțelege nevoile profunde ale oamenilor de lângă noi!
2. Rugați-vă pentru o persoană (din grupă, din biserică sau din afara ei), care se confruntă — direct sau indirect — cu influența demonică!
3. Să ne rugăm pentru persoanele de pe lista noastră de rugăciune:

Măine este **Ziua libertății religioase** (colectă).